

a do zbiornika ścieków wrzucić wapno chlorowane w ilości 1 kg na 100 l zawartości, po czym należy gnojownię i zbiornik ścieków przykryć szczelnie pokrywą.

3. Opróżnianie gnojowni i zbiornika ścieków powinno odbywać się w porę, aby nie dopuścić do przepełnienia. Po każdorazowym opróżnieniu gnojowni i zbiornika ścieków należy urządzenia te odkazić zgęszczonym mlekiem chlorku wapnia, a w razie jego braku — zgęszczonym mlekiem wapiennym.

§ 21. 1. Mięso uznane za niezdatne powinno być nieszkodliwie usuwane po każdorazowym ukończeniu uboju. Jeżeli mięso to nie jest oddawane do zbiornicy zwłok zwierzęcych lub do zakładu utylizacyjnego, należy je nieszkodliwie usunąć przez zagrzebanie (zakopanie) do ziemi na miejscu wyznaczonym w tym celu przez właściwe prezydium gminnej rady narodowej.

2. Usuwanie przez zagrzebanie (zakopanie) mięsa niezdatnego do użytku powinno być dokonywane pod nadzorem organu weterynaryjnego.

§ 22. Konfiskator należy niezwłocznie po opróżnieniu oczyścić i odkazić zgęszczonym mlekiem chlorku wapnia, a w razie jego braku — zgęszczonym mlekiem wapiennym.

§ 23. 1. Odkazanie należy przeprowadzać co najmniej:

- a) jeden raz w tygodniu — jeśli chodzi o pomieszczenia i ich urządzenia oraz używane w nich sprzęty,
- b) jeden raz w miesiącu — jeśli chodzi o podwórze i znajdujące się na nim urządzenia.

Oprócz tego odkazanie należy przeprowadzać na każdorazowe zarządzenie organów sanitarnych bądź weterynaryjnych.

2. Jeżeli organ weterynaryjny nie zarządzi inaczej, do odkazania należy używać mleka wapiennego, sporządzonego ze świeżo gaszonego wapna palonego.

§ 24. 1. Punkt uboju gospodarczego powinien posiadać regulamin wewnętrzny normujący tok (przebieg) pracy w punkcie uboju od chwili rozpoczęcia pracy do chwili jej ukończenia ze szczególnym uwzględnieniem przepisów porządkowych, określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Część regulaminu, dotycząca przepisów sanitarno-porządkowych, podlega zatwierdzeniu przez prezydium powiatowej rady narodowej. Zatwierdzenie może nastąpić po wydaniu opinii przez powiatowe organy służby sanitarnej i weterynaryjnej.

3. Regulamin powinien być umieszczony w miejscu widocznym i łatwo dostępnym nie tylko dla pracowników punktu uboju, lecz także dla osób dostarczających zwierzęta do uboju.

III. Przepisy końcowe.

§ 25. W punkcie uboju gospodarczego powinny znajdować się podręczne bezwonne środki opatrunkowe (gaza, wata, bandaże, jodyna).

§ 26. Prezydium powiatowych rad narodowych obowiązane są ustalić plan przystosowania w ciągu jednego roku konkretnych obiektów do wymagań niniejszego zarządzenia; gdyby ze względu na szczególne trudności techniczne lub gospodarcze dotrzymanie tego terminu nie było możliwe, obowiązane są zwrócić się do prezydium wojewódzkiej rady narodowej o przedłużenie terminu.

§ 27. W razie stwierdzenia, że przyznane wyjątki stanowią zagrożenie pod względem sanitarnym lub weterynaryjnym, prezydium powiatowej rady narodowej jest uprawnione do unieruchomienia odnośnego punktu uboju do czasu przeprowadzenia niezbędnych uzupełnień.

§ 28. Punkty uboju gospodarczego podlegają, w tym samym zakresie jak rzeźnie publiczne, nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami).

§ 29. 1. Pracownikami punktów uboju gospodarczego mogą być tylko osoby, które wykazują się wymaganym świadectwem zdrowia. Świadectwo to powinno być przechowywane przez kierownictwo punktu uboju.

2. Pracownicy punktu uboju gospodarczego powinni być zaopatrzeni w odzież ochronną.

3. Punkt uboju gospodarczego powinien posiadać książkę kontroli sanitarnej dla odnotowywania uwag i załeczeń organów kontrolnych służby zdrowia i służby weterynaryjnej.

§ 30. Kierownictwo punktu uboju gospodarczego ma obowiązek zwracania uwagi na stan sanitarny środków transportowych, którymi produkty ubojowe będą wywożone.

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. Czaja

772

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 15 kwietnia 1953 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w akademiach medycznych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Akademii Medycznej w Białymstoku na Wydziale Lekarskim tworzy się następujące katedry:

- 1) anatomii patologicznej wraz z połączonym z nią zakładem,
- 2) patologii ogólnej wraz z połączonym z nią zakładem,
- 3) farmakologii wraz z połączonym z nią zakładem,
- 4) chorób wewnętrznych II wraz z połączoną z nią kliniką,
- 5) chorób oczu wraz z połączoną z nią kliniką,
- 6) chorób dziecięcych wraz z połączoną z nią kliniką,
- 7) położnictwa i chorób kobiecych wraz z połączoną z nią kliniką,
- 8) neurologii wraz z połączoną z nią kliniką.

- 9) organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem,
- 10) higieny wraz z połączonym z nią zakładem,
- 11) radiologii wraz z połączonym z nią zakładem,
- 12) dermatologii wraz z połączoną z nią kliniką,
- 13) medycyny wojskowej wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 2. W Akademii Medycznej w Gdańsku na Wydziale Lekarskim tworzy się katedrę organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 3. W Akademii Medycznej w Krakowie na Wydziale Lekarskim przemianowuje się zakład połączony z katedrą radiologii na klinikę.

§ 4. W Akademii Medycznej w Łodzi na Wydziale Lekarskim tworzy się katedrę organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 5. W Akademii Medycznej w Lublinie na Wydziale Lekarskim tworzy się następujące katedry:

- 1) ftyzjatrii wraz z połączoną z nią kliniką,
- 2) organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 6. W Akademii Medycznej w Poznaniu na Wydziale Lekarskim tworzy się następujące katedry:

- 1) chirurgii III wraz z połączoną z nią kliniką,
- 2) organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 7. W Śląskiej Akademii Medycznej im. Ludwika Waryńskiego na Wydziale Lekarskim tworzy się następujące katedry:

- 1) chorób wewnętrznych III wraz z połączoną z nią kliniką,
- 2) ortopedii wraz z połączoną z nią kliniką,
- 3) chorób zakaźnych wraz z połączoną z nią kliniką,
- 4) psychiatrii wraz z połączoną z nią kliniką,
- 5) medycyny sądowej wraz z połączonym z nią zakładem,
- 6) medycyny wojskowej wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 8. W Pomorskiej Akademii Medycznej im. Gen. Karola Świerczewskiego na Wydziale Lekarskim tworzy się następujące katedry:

- 1) chorób wewnętrznych II wraz z połączoną z nią kliniką,
- 2) neurochirurgii wraz z połączoną z nią kliniką,
- 3) organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 9. W Akademii Medycznej we Wrocławiu na Wydziale Lekarskim tworzy się katedrę organizacji ochrony zdrowia wraz z połączonym z nią zakładem.

§ 10. W Akademii Medycznej w Warszawie na Oddziale Pediatrycznym tworzy się katedrę terapii dziecięcej wraz z połączoną z nią kliniką.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

773

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1953 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego:

Feder Alfons, Kaczmarzyk Zygmunt, Muraszew Teodor, Riebrandt Adolf;

przez Ministra Skupu:

Cerekwicki Stanisław.

774

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w 1952 i 1953 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY”

przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego:

Bober Seweryn, Breliński Leon, Dyamentowski Zbigniew, Jaworski Jerzy, Jurkiewicz Józef, Kałmuczak Jan, Kaźmierczak Józef, Michalski Józef, Pacan Antoni, Pencak Jan, Sobczak Józef, Stawicki Stefan Szablewski Andrzej, Szymkowiak Stanisław, Wierzbiński Roman, Zemke Ludwik, Zielonka Tadeusz, Zymler Jan,

przez Ministra Energetyki:

Czapla Franciszek, Domański Wacław, Dukat Władysław, Gawlik Tadeusz, Kasprzyk Stefan, Kirejew Grzegorz, Killiński Franciszek, Kopernik Alojzy, Kowalski Antoni, Mrowiec Eryk, Pietrzak Adam, Puszczyk Wiktor, Rojczyk Rudolf, Serwa Tomasz, Swierc Ignacy, Wacławik Paweł;

przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli:

Kąkolowski Stefan, Lis Jan, Nowak Walenty, Skrzypczak Franciszek.

przez Ministra Hutnictwa:

Adamski Antoni, Bogusiak Józef, Burdelak Józef, Depta Jan, Drąg Franciszek, Foks Alojzy, Furgoł Maksymilian, Gawenda Jerzy, Gliszczyński Władysław, Gruszka Henryk, Hamerlik Marian, Hein Gertruda, Imińczycy Franciszek, Irek Walter, Jarzab Józef, Jarzyna Piotr, Kawka Emanuel, Klimarowska Dioniza, Klimek Ludwik, Kłyta Alojzy, Komajda Wiktor, Koprys Tadeusz, Kozok Franciszek, Kupczak Kazimierz, Kupka Jerzy, Kuras Józef, Kustorz Wiktor, Ky Jerzy, Lubojański Augustyn, Luda Zenon, Łachnik Stanisław, Malich Gerard, Maiman Jan, Marcinkowski Ewald, Matusiak Władysław, Musiałowski Piotr, Myśliwiec Józef, Nieświec Gerard, Nowak Franciszek, Nowara Ernest, Nowara Stefan, Olszewski Stefan, Pardyła Jan, Pawliczek Franciszek, Pękała Jerzy, Pfeifer Ryszard, Pikulik Augustyn, Przygenda Walter, Richter Paweł, Rudnicki Marian, Rząd Józef, Salbert Robert, Samek Bolesław, Sikora Michał, Siwy Paweł, Skrzypiec Józef, Stefański Franciszek, Strzelczyk Ernest, Strzelewicz Wacław, Świdzki Tadeusz, Szczygieł Herman, Szczyпка Augustyn, Szombierski Teodor, Wasilewski Stanisław, Wolny Franciszek, Zajac Jan, Zateński Aleksander.